

afvise sangen om, at når bare vi får skabt vækst, får vi midler til at gøre noget ved miljøet. En global miljøstrategi må gå til biddet på to fronter, nemlig måden, vi producerer på, og måden, vi handler på.

Et af problemerne ved Riotopmødet var, at begrebet bæredygtighed blev så vagt defineret. I dag indgår det rutinemæssigt i næsten enhver international resolution. En af opgaverne, når Rio skal revurderes, er at præcisere, hvad vi taler om og hvorfor.

Vi mener, det er afgørende, at begrebet økologi kommer ind under begrebet bæredygtighed. Bæredygtighed må også være omstilling til økologisk drift. Og her vil jeg gerne kvittere for vores ministers klare udsagn i ministerens tale, hvor ministeren siger, at økologisk drift skal indarbejdes som en del af strategien for en bæredygtig udvikling. Det er jeg meget tilfreds med, og det er væsentligt mere præcist og mere omfattende, end det er formuleret i den dagsorden, som vi vedtager senere. Og derfor vil jeg gerne sige, at vi i Enhedslisten også opfatter det som en del af vores fælles grundlag, når der skal ageres i New York.

Men lad os så se på vandet. EU's jerngreb betyder, at omlægning til økologisk drift herhjemme er den eneste vej frem, hvis vi skal sikre et pesticidfrit vandmiljø, og signalerne fra WTO siger det samme. Ud fra et forsigtighedsprincip er der ingen anden vej: Pesticiderne skal ud og økologien ind.

Det skal også være strategien over for den tredje verden. Firmaer og dansk kapital, herunder også danske firmaer, vil altid stå i kø for at tage de sidste penge fra de fattige bønder mod at levere dem dødelig gift. Vi kan støtte danske firmaer i at levere mindre dødelig gift, men resultatet vil stort set være det samme. Derfor holder den argumentation ikke. Den eneste perspektivrige strategi er at støtte den tredje verden i at dyrke økologisk.

For blot at nævne et enkelt eksempel: Bomuldsproduktionen aftager alene 60 pct. af de anvendte pesticider på verdensplan, og derfor kan det ikke gå hurtigt nok med at støtte den økologiske bomuldsproduktion, som allerede er i gang. Det gøres bl.a. ved, at vi i Danmark får lavet det statskontrollerede økologiske non food-mærke, det såkaldte grønne Ø-mærke, som er vedtaget i forbindelse med finansloven. Netop med hensyn til tøj køber folk sjældent det billigste, men tager andre aspekter i betragtning. At hjælpe afsætningen af den økologiske

bomuld ved en troværdig mærkning er en sund måde at samarbejde med den tredje verden på.

Og så den internationale handel, som også er en trussel mod miljøet. Vi må hen mod en global økologisk arbejdsdeling. Det giver eksempelvis ingen mening at dyrke sukkerroer i Danmark eller at dyrke hvede i Syrien. Et overordnet spørgsmål er i den forbindelse en økologisk arbejdsdeling.

Hvad er det egentlig fornuftigt at producere i Danmark? Skal vi f.eks., koste hvad det vil, producere sukker – en sukkerproduktion, som alle dage har været nationalt støttet og siden EU-støttet for at kunne konkurrere på verdensmarkedet? Eller er det ikke meget rigtigere økologisk set og globalt set, når de kommer med kaffen fra de varme lande, at så kan de lige så godt have sukkeret med, rørsukkeret, det økologiske rørsukker?

Jeg mener også, der er gode eksempler på, hvordan man i dag har kunnet opbygge en direkte handelskontakt ud fra fair trade-principper. Det er ikke alene Max Havelaar. Der findes også et schweizisk tøjfirma, for hvem det i forbindelse med ovennævnte bomuld er lykkedes at skabe dels en stor omsætning og dels sikker beskæftigelse og direkte betaling til de økologiske bønder i Indien.

Trods al mulig kritik så må jeg på Enhedslistens vegne sige, at vi varmt støtter Rioprocesen. Aftaler i FN-systemet, der kan forbedres efterhånden og så bruges til at lægge pres på lande, der ikke er med i aftalerne, er et afgørende supplement til kampen for høje nationale standarder. Klimakonventionen og konventionen om biodiversitet er med et populært ord en bæredygtig måde at gribe global miljøpolitik an på.

Endelig vil jeg lige her til sidst bruge nogle få ord på det økologiske mærke, som har været fremført som en blokering for handel med tredjeverdenslande, fordi det hed i det danske regelsæt, at man skulle ompakke varerne i Danmark. Den regel er nu ændret, så det økologiske mærke på ingen måde er til hinder for, at man pakker varerne og laver arbejdet lokalt, sådan så man herhjemme blot påfører det statskontrollerede Ø-mærke, og så skal vi selvfølgelig sørge for en kontrol på stedet.

Derfor synes jeg, det også er vigtigt, når vi diskuterer økologi, at sørge for, at det ikke holder tredjeverdenslande ude fra vores markeder, og det er nu løst med det statskontrollerede Ø-mærke.